

Sygn. akt VIII U 1935/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., decyzją z dnia **23 sierpnia 2013 r.**, odmówił B. Z., prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy **w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.09.2002 r.**, w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, z dnia 2 sierpnia 2013 r., nie stwierdzające, u wnioskodawcy, niezdolności do pracy.

(decyzja k. 28 akt ZUS)

Od powyższej decyzji B. Z. odwołał się w dniu 24 września 2013 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi podnosząc, że jest ona krzywdząca z uwagi na jego faktyczny stan zdrowia, tym samym wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do spornego świadczenia rentowego. Ubezpieczony podkreślił, że prawomocnym wyrokiem z dnia 26 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. akt VIII P 15/12, zasądził od pracodawcy na jego rzecz zadośćuczynienie, odszkodowanie oraz rentę uzupełniającą z tytułu wypadku przy pracy z dnia 19.09.2002 r. Ponadto ubezpieczony podkreślił, że Sąd ustalił też odpowiedzialność za wszelkie szkody mogące powstać w przyszłości a będące następstwem tego wypadku przy pracy.

(odwołanie k. 2 - 5)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w uzasadnieniu, zaskarżonej, decyzji.

(odповідь na odwołanie k. 6)

Na terminie rozprawy w **dniu 8 czerwca 2017 r.** w sprawie VIII U 565/17, wnioskodawca, działając już za pośrednictwem pełnomocnika z urzędu, ustanowionego w sprawie, poparł odwołanie i przedłożył kartę informacyjną z Wojewódzkiej (...) z dnia **17.03.2017 r.** oraz z dnia 22.02.2015 r. z rozpoznaniem G54, tj. tj. powikłania korzeniowe zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa oraz zlecenie zabiegów pielęgnarskich, iniekcji zastrzyków z 20.03.2017 r.

Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Pełnomocnik z urzędu wnioskodawcy - adwokat M. K. wniosła o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, gdyż nie zostały one uiszczone w całości ani w części.

(okoliczność bezsporna)

Sąd Okręgowy w Łodzi **postanowieniem z dnia 8 czerwca 2017r.** w sprawie (...) 565/17 uchylił zaskarżoną decyzję, przekazał sprawę organowi rentowemu do rozpoznania i umorzył postępowanie w sprawie. W uzasadnieniu - Sąd powołał się na **treść przepisu art. 477¹⁴ § 4 k.p.c.**

/postanowienie z uzasadnieniem k. 608 i k. 611-613/

Organ rentowy w dniu 17 lipca 2017r. złożył zażalenie na to postanowienie, podnosząc, że w sprawie nie zachodzą nowe okoliczności.

/zażalenie ZUS k. 323-624/

Postanowieniem z dnia 4 września 2017r. w sprawie III AUz 232/17 Sąd Apelacyjny w Łodzi uchylił zaskarżone postanowienie.

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że w postępowaniu odwoławczym, od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia, sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji, według stanu rzeczy istniejącego na dzień jej wydania. Stąd też postępowanie o świadczenie, uzależnione od niezdolności ubezpieczonego do pracy, powinno zmierzać do ustalenia, czy, **w dacie orzekania przez organ rentowy**, po stronie ubezpieczonego, występowały,

w tym zakresie, wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2017 r., I UK 207/16, L.).

Sąd Apelacyjny wskazał, że podziela pogląd , iż sąd ubezpieczeń społecznych, nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodów w celu ustalenia niezdolności do pracy, która miała powstać po wydaniu ,zaskarżonej , odwołaniem , decyzji , odmawiającej prawa do renty.

Biegli sądowi, przeprowadzający, na zlecenie Sądu, badania stanu zdrowia ubezpieczonego , nie zastępują lekarza orzecznika ZUS ani komisji lekarskiej. Jedynie , zgodnie z, posiadaną wiedzą specjalistyczną, poddają merytorycznej ocenie trafności , wydanego orzeczenia o zdolności do pracy lub jej braku. Przepis art. 477 ze zn. 14 k.;v dotyczy spraw, w których ubezpieczony nie zgadza się z oceną jego stanu zdrowia , wyrażoną w tym orzeczeniu, która powoduje , **że na dzień wydania decyzji , nie spełnia** on – według- organu rentowego – jednego z warunków koniecznych do prawa do renty. Okoliczności, dotyczące stanu zdrowia z okresu po wydaniu decyzji, wykraczają, więc, poza zarzuty dotyczące orzeczenia komisji lekarskiej , na podstawie którego, wydawana jest decyzja. Konsekwentnie ,zatem , w art. 477 ze zn. 14 k.pc. , mowa o nowych okolicznościach , które, choć powstałe po wniesieniu odwołania , mają znaczenie dla oceny stanu zdrowia do dnia decyzji. Przyjedzie koncepcji , ze „nowe okoliczności” , które zobowiązuje sąd do uchylenie zaskarżonej decyzji , przekazanie sprawy do rozpoznania organowi rentowemu i umorzenie postępowania (a więc zakończenia postępowania przed Sądem) , to także okoliczności dotyczące pogorszenia stanu zdrowia po wniesieniu odwołania , spowodowałoby brak możliwości zakończenia sprawy o rentę . Pojawienie się po każdorazowej decyzji organu rentowego, negatywnej , tak rozumianych „nowych okoliczności” , prowadziłyby do konieczności jej uchylenia i w efekcie do trwającego w nieskończoność, stanu „niezałatwienia wniosku o rentę” W rezultacie te „nowe okoliczności dotyczyłyby czasu coraz bardziej odległego od wniosku o świadczenie , a nie ma przecież przeszkód, aby ubezpieczony – po każdorazowej decyzji odmawiającej prawa do renty, niezależnie od wniesionego od niej odwołania, - występował z kolejnym wnioskiem o to świadczenie , z uwagi na późniejsze pogorszenie stanu zdrowia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2012r. II UK 79/11 L.)

Wnioskodawca złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem z 2013r. Zaskarżona decyzja też została wydana w 2013r. Jak wynika z opinii biegłych, ubezpieczony na dzień wydania decyzji, oraz na dzień wydania opinii przez biegłych , **nie był , choćby częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem.** W , marcu 2015r. ubezpieczony złożył jedną kartę informacyjną z 22.02.2015r. z Wojewódzkiej (...) , z której wynikało powikłanie korzenione zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa oraz zlecenie z gabinetu zabiegowego z dnia 23.02.2015r. , ze otrzymywał zastrzyki domięśniowe . Oba te dokumenty były przedmiotem oceny biegłego neurologa i biegłego z zakresu medycyny pracy , a z ich opinii wynika, ze wskazywały one na niezdolność ubezpieczonego do pracy w związku z wypadkiem.

Dlatego nie było podstaw materialno-prawnych , by uznać istnienie „nowej okoliczności” w rozumieniu art. 477 zez n. 14 & 4 k.p.c (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 10.03.2016r. III UAz 18/16 L.). Jeśli ubezpieczony domaga się renty, na podstawie przesłanek , które powstały w trakcie toczącego się, przed sądem, postępowania odwoławczego to jest to różnoznaczne z wnioskiem o rentę, który to wniosek, Sąd winien przekazać organowi rentowemu do rozpoznania.

Skoro więc, **na dzień wydania , zaskarżonej decyzji , ubezpieczony nie był osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy** , zaś powikłania korzenione zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, doznał w okresie późniejszym , to nie było podstaw do zastosowania art. 477 ze zn., 14 & 4 k.p.c , wobec powyższego, Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie.

/postanowienie z uzasadnieniem k. 634-637 /

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

B. Z. urodził się w dniu (...), z zawodu jest przędzarzem wełny, ale nigdy nie pracował w swoim zawodzie. Ubezpieczony pracował jako ślusarz, murarz, cieśla, robotnik transportu, wytwarzacz włókniń a ostatnio jako operator wózka widłowego w dziale transportu przy załadunku i wyładunku.

(okoliczności bezsporne, a nadto, świadectwa pracy k. 7, k. 9 - 11 aktach ZUS)

W dniu 19.09.2002 r. wnioskodawca doznał **wypadku przy pracy** polegającego na złamaniu V kręgu szyjnego i prawej łopatki.

(kopia protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k.8 akt ZUS)

W **latach 2002 – 2007** wnioskodawca pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia z przyczyn psychiatrycznych.

(okoliczność przyznana przez wnioskodawcę k. 109)

W dniu **15 maja 2013 r.** ubezpieczony złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.09.2002 r. (wniosek k. 1 - 4 akt ZUS)

W toku postępowania, wnioskodawca został zbadany przez Lekarza Orzecznika ZUS, który uznał go za osobę zdolną do pracy zarobkowej zgodnie z kwalifikacjami.

(opinia i orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS w dokumentacji medycznej, k. 21 akt ZUS).

Od powyższego orzeczenia wnioskodawca złożył sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS.

(sprzeciw w dokumentacji medycznej w aktach ZUS)

Rozpatrując wniesiony sprzeciw, Komisja Lekarska ZUS w dnia 2 sierpnia 2013 r. zbadala wnioskodawcę i uznała go za osobę zdolną do pracy zarobkowej, zgodnie z kwalifikacjami.

(opinia i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS w dokumentacji medycznej w aktach ZUS oraz k. 27 akt ZUS)

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy w **dnia 23 sierpnia 2013 r.** odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.09.2002 r.

(decyzja k. 28 akt ZUS)

W dniu 6 maja 2014 r. B. Z. został zbadany przez biegłego sądowego lekarza neurologa dr n. med. J. Z., który rozpoznał u wnioskodawcy przebyty uraz kręgosłupa szyjnego ze złamaniem trzonu kręgu C5 bez przemieszczenia, operowany w 2002 r. – usunięcie trzonu kręgu C5 z usztywnieniem implantem. Obecnie zespół bólowy kręgosłupa szyjnego bez objawów powikłań korzeniowych i uznał, że badany jest zdolny do pracy zarobkowej zgodnie z kwalifikacjami w związku z przedmiotowym wypadkiem przy pracy. W obecnie przeprowadzonym badaniu neurologicznym nie stwierdzono u badanego objawów istotnego ograniczenia sprawności ruchowej w postaci niedowładów czy porażenia kończyn. Brak jest danych o długotrwałym leczeniu bólowych powikłań korzeniowych zmian zwyrodnieniowych i pooperacyjnych kręgosłupa szyjnego w postaci rwy barkowej. Z punktu widzenia neurologa brak jest więc podstaw do orzekania długotrwałej niezdolności badanego do pracy zgodnej z posiadanym poziomem kwalifikacji zawodowych w związku z wypadkiem przy pracy w 2002 r. Z powodu profilaktyki, badany, nie może zostać zatrudniony na stanowiskach wymagających wykonywania ciężkiej pracy fizycznej, w tym przenoszenia znacznych ciężarów. Poza tymi stanowiskami może zostać zatrudniony na innych stanowiskach zgodnych z posiadanym poziomem kwalifikacji zawodowych. Przedstawione w dniu 17.03.2015 r. karty informacyjne z pogotowia z 22.02.2015 r., zawierają numer statystyczny choroby G54 tj. powikłania korzeniowe zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa. Wnioskodawca z tego tytułu otrzymał leczenie. Ze zlecenia z gabinetu zabiegowego lekarza rodzinnego z dnia 23.02.2015 r. wynika, że z

tego powodu otrzymywał iniekcje domięśniowe. Z punktu widzenia neurologicznego z powodu zespołu bólowego kręgosłupa lędźwiowego nie stwierdza się niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne, nadto opinia biegłego neurologa k. 32- 33 verte, ustna opinia uzupełniająca k. 88 – 88 verte, zawarte w aktach sprawy/

W dniu 25 czerwca 2014 r. wnioskodawca został zbadany przez biegłą sądową lekarza dr n. med. E. B., która rozpoznała u badanego dawno temu przebyte (2002) złamanie kompresyjne kręgu szyjnego C5 leczone operacyjne usztywnieniem odcinka C4-C6. Dawno temu przebyte wieloodłamowe złamanie łopatki prawej wygojone zachowawczo. Zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa i uznała, że badany jest zdolny do pracy zarobkowej zgodnie z kwalifikacjami w związku wypadkiem przy pracy. Wnioskodawca przeżył złamanie kompresyjne kręgu szyjnego C5, który usunięto i operacyjnie usztywniono odcinek C4-C6. Uraz wygoił się z częściowym, niewielkim, utrwalonym ograniczeniem ruchomości, bez niedowładów kończyn. Wnioskodawca doznał także wieloodłamowego złamania łopatki i stłuczenia barku prawych, które leczono zachowawczo, a urazy wygoiły się ostatecznie bez ograniczenia ruchomości barku prawego. U wnioskodawcy występują też zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa z zachowaną czynnością narządu ruchu i mobilnością badanego. **Stwierdzone zmiany nie ograniczają czynności narządu ruchu, w stopniu dającym podstawę do orzekania o niezdolności do pracy ani w związku z wypadkiem, ani bez związku z wypadkiem.**

/okoliczności bezsporne, nadto - opinia biegłej ortopedy – rehabilitanta k. 34- 37, ustna opinia uzupełniająca k. 110 verte – 111/

W dniu 20 października 2014 r. ubezpieczony został także zbadany przez biegłą psychologa G. J., która stwierdziła, że u B. Z. ujawniło się występowanie: stanów depresyjnych, stanów lękowych, skłonności do somatyzacji objawów, skłonności do zachowań impulsywnych i chwiejności emocjonalnej, obniżonej odporności na frustrację, skłonności do ograniczania kontaktów interpersonalnych. Stwierdzono u wnioskodawcy także występowanie zaburzeń w zakresie pamięci bezpośredniej wzrokowej, percepcji wzrokowej i zdolności grafomotorycznych na podłożu zmian w centralnym układzie nerwowym oraz występowanie dysfunkcji w zakresie procesów uwagi, których przyczyną może być uszkodzenie centralnego układu nerwowego. U B. Z. nie stwierdzono zaś występowania tendencji do agrawacji lub dyssymulacji trudności osobowościowych. Obecnie zmiany organiczne są nieco większe, u wnioskodawcy mamy zaburzoną osobowość. W tej chwili w związku z upływem lat od wypadku, trudno wiązać te zmiany z wypadkiem przy pracy. Wnioskodawca nie leczy się psychiatrycznie. Z dokumentacji wynika, że wnioskodawca leczył się psychiatrycznie w latach 2005-2007 r. Wnioskodawca skoncentrował się na sprawach sądowych, których jest bardzo dużo, jest to adekwatne do zaburzeń osobowości. Wnioskodawca nie jest otepiały, radzi sobie w sprawach sądowych, objawy nie zaburzają czynności codziennego życia. Zmiany organiczne powiększyły się z innych powodów, niż wypadek przy pracy. W 2010 r. zmiany organiczne były niewielkie, przyczyna powiększania się tych zmian musi być inna, niż wypadek. W tej chwili u wnioskodawcy zmiany organiczne powiększają się bez związku z wypadkiem przy pracy. Wnioskodawca nie jest osobą upośledzoną od dzieciństwa. Ubezpieczony ma wykształcenie zasadnicze-zawodowe. Stwierdzono u niego sprawność intelektualną w (...) na poziomie 71, badanie jest z dnia 7 maja 2004 r. Nie ma upośledzenia umysłowego u wnioskodawcy. Nie można zatem stwierdzić, że wnioskodawca jest upośledzony umysłowo od dzieciństwa.

(okoliczności bezsporne, nadto - opinia biegłej psychologa k. 39 – 40, ustna opinia uzupełniająca k. 109 verte - 110)

Ubezpieczony został także zbadany przez biegłego sądowego lekarza psychiatrę G. P., który rozpoznał u niego organiczne zaburzenia osobowości ze skłonnością do dekompensacji w sytuacjach stresowych i uznał, że wnioskodawca jest zdolny do pracy zarobkowej zgodnie z kwalifikacjami w związku wypadkiem przy pracy. Wnioskodawca na skutek wypadku przy pracy doznał złamania kompresyjnego kręgu szyjnego C5 leczonego operacyjnie usztywnieniem odcinka (...), doznał również wieloodłamowego złamania łopatki prawej. Był leczony psychiatrycznie ambulatoryjnie w latach 2004-2007 z powodu zaburzeń stresowych pourazowych. Wykonane badanie psychologiczne w PZP w dniu 07.05.2004 r. wskazuje na pogranicze upośledzenia umysłowego, deficyty poznawcze na podłożu organicznego

uszkodzenia (...) oraz osobowość nieprawidłowo ukształtowaną. Po 2007r. wnioskodawca nie był leczony psychiatrycznie. Nigdy nie był hospitalizowany psychiatrycznie. Ostatnie orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 02.08.2013r. nie wymienia problematyki psychiatrycznej. Wykonane badanie sądowo - psychologiczne z dnia 20.10.2014r. opisuje szereg objawów, które mieszczą się w rozpoznaniu organicznych zaburzeń osobowości. Badany nie zdradza objawów choroby psychicznej, bez istotnie chorobowo obniżonego nastroju, jego sprawność intelektualna jest obniżona, ale mieści się w szeroko rozumianej normie. U wnioskodawcy nie stwierdza się objawów upośledzenia umysłowego ani objawów otępiennych. Badany prezentuje organiczne zaburzenia osobowości ze skłonnością do dekompensacji w warunkach stresowych. **Obecnie, z punktu widzenia psychiatry, brak jest podstaw do stwierdzenia długotrwałej niezdolności do pracy**, z uwagi na stopień naruszenia sprawności organizmu u wnioskodawcy spowodowany organicznymi zaburzeniami osobowości ze skłonnością do dekompensacji w sytuacjach stresowych. Wnioskodawca nie jest osobą chorą psychicznie, nie jest otępiąły, upośledzony umysłowo. Takie zaburzenia dają się leczyć. Stres pourazowy nie jest chorobą psychiczną i jest czasowy. **W 2010 r.** objawy stresowo - zaburzeniowe **nie powodowały nawet częściowej niezdolności**. Choć, już w 2004 r. była opisywana nieprawidłowa osobowość i, po tylu latach, można stwierdzić stałą zmianę osobowości.

(okoliczności bezsporne, nadto - opinia biegłego psychiatry k. 41 – 43)

W dniu 7 maja 2015 r. wnioskodawca został także zbadany przez biegłego sądowego lekarza z zakresu medycyny pracy, toksykologii klinicznej oraz neurologii – P. R., który rozpoznał u niego przebyty uraz kręgosłupa szyjnego ze złamaniem trzonu kręgu C5 bez przemieszczenia, operowany w 2002 r. – usunięcie trzonu kręgu C5 z usztywnieniem implantem. U wnioskodawcy obecnie brak jest ostrych objawów korzeniowych i cech ogniskowego uszkodzenia (...), że B. Z. z powodu naruszenia sprawności organizmu nie był w lipcu i sierpniu 2013 r. i nadal nie jest niezdolny do pracy, zgodnej z poziomem wykształcenia i kwalifikacji zawodowych, w tym do pracy na dotychczasowym stanowisku poza ograniczeniem ciężkiej pracy fizycznej, tj. dźwigania (w tym oczywiście w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.09.2002r.). Okresowe zaostrzenia dolegliwości mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy tj. w ramach zwolnienia lekarskiego – tak jak to miało miejsce na przełomie lutego i marca 2015 r. **W przypadku wnioskodawcy nie ma całkowitej ani częściowej niezdolności do pracy, gdyż u** ubezpieczonego nie ma takiego naruszenia sprawności organizmu, które by czyniło go częściowo bądź całkowicie niezdolnego do pracy. Implanty w kręgosłupie nie są ograniczeniem na tyle istotnym aby stwierdzić, że wnioskodawca jest niezdolny częściowo czy całkowicie do pracy. Nawet **przeciwskazania do ciężkiej pracy fizycznej B. Z., nie powodują u niego niezdolności do pracy**. Wnioskodawca może wykonywać zawody z ograniczeniem ciężkiej pracy tj. wnioskodawca nie może dźwigać powyżej 15 kilogramów. Jednym ograniczeniem u wnioskodawcy jest ciężka praca fizyczna. Ograniczenia nie znaczą, że osoba nie jest zdolna do pracy. Wnioskodawca nie ma wskazań do operacji neurochirurgicznej. Objawy korzeniowy nigdy nie wystąpiły u wnioskodawcy od daty złożenia wniosku do chwili obecnej. Schorzenie wnioskodawcy może mieć okresy objawy reemisji oraz zaostrzenia dolegliwości. Z dokumentacji lekarskiej i opinii trzech neurologów wynika, że wnioskodawca od 2013 roku jest w okresie reemisji. Żaden z neurologów nie stwierdził objawów korzeniowych u wnioskodawcy. Brak jest konieczności przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego neurochirurga. Wnioskodawca nie ma wskazań do operacji neurochirurgicznej. Neurochirurg dokonuje tych samych badań co neurolog.

(okoliczność bezsporna , nadto - opinia biegłego z zakresu medycyny pracy, toksykologii klinicznej oraz neurologii k. 112- 126, ustna opinia uzupełniająca k. 220 verte - 221)

Sąd Okręgowy, rozpoznający sprawę VIII U 1935/17, mając na uwadze, że postępowanie w sprawę VIII U 565/17 , **nie zostało zniesione**, analizując wszystkie wydane opinie biegłych, uznaje je za jasne, wnikliwe, spójne, logiczne , konsekwentne i znakomicie merytorycznie uzasadnione, które obiektywne, w sposób przejrzysty i wyczerpujący, opisują stopień naruszenia sprawności organizmu B. Z., pod kątem zdolności do pracy, oraz sporządzone zostały zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot, będąc tym samym wiarygodnym źródłem dowodowym.

Zaznaczyć przy tym należy, że wszyscy wskazani wyżej biegli, uzupełnili swoje opinie - na terminie rozpraw, w czasie których wnioskodawca, działając za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika, miał możliwości zadawania biegłym pytań i wyjaśnienia swoich wątpliwości w tym zakresie.

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015r. Sąd Okręgowy w Łodzi sprawie VIII U 930/12 oddalił odwołanie wnioskodawcy od **decyzji ZUS z dnia 26.10.2010r.** o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy oraz **od decyzji z dnia 25.11.2010r.** o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wyrok k. 105, uzasadnienie k. 107-110, postanowienie k. 111 - akt VIII U 930/12, załączonych do akt sprawy/

Na skutek apelacji wnioskodawcy, Sąd Apelacyjny w Łodzi, wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2016r. w sprawie III AUa 1078/15 uchylił, zaskarżony wyrok, w części **oddalenia odwołania od decyzji z dnia 25.11.2010r.** w przedmiocie renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wyrok Sądu Apelacyjnego k. 170, uzasadnienie k. 175-

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2017r. w sprawie VIII U 344/17, Sąd Okręgowy w Łodzi **uchylił, zaskarżoną decyzję – z dnia 25 listopada 2010r.**, przekazał sprawę organowi rentowemu do rozpoznania i umorzył postępowanie.

/postanowienie k. 270 akt sprawy VIII U 344/17, załączonych do akt sprawy/

Organ rentowy, wobec treści postanowienia z dnia **5.04.2017r.**, ponownie wszczął postępowanie w sprawie ustalenia daty powstania niezdolności do pracy wnioskodawcy. Komisja Lekarska ZUS, w orzeczeniu z dnia 24.08.2017r. stwierdził, że daty powstania niezdolności do pracy u wnioskodawcy nie da się ustalić oraz, że brak danych, aby orzeczona niezdolność do pracy powstała w okresie od 1.08.2007r. do 31.01.2009r. czyli w okresie 18 miesięcy od pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy

/orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 24.08.2017 – akta ZUS/

Wobec powyższego, ZUS, decyzją z **dnia 6 września 2017r.** ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na brak spełnienia przesłanki, wynikającej z art. 61 cyt. Ustawy z dnia 17.12.1998r., tj. brak powstania niezdolności do pracy w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do, pobieranej w okresie od 1.06.2005r. do 31.07.2007r., reny z tytułu niezdolności do pracy.

Wnioskodawca złożył odwołanie od tej decyzji.

Postępowanie w związku z odwołaniem od tej decyzji, toczy się w Sądzie Okręgowym w Łodzi w sprawie VIII U 2059/17.

/decyzja z dnia 6 września 2017r. – akta rentowe ZUS oraz – kserokopia k. 655, pismo ZUS k. 654/

Sąd oddalił, złożone przez pełnomocnika wnioskodawcy, na rozprawie w dniu 13.12.2017r. wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego neurochirurga, w związku ze złożeniem przez pełnomocnika: kopii opinii, wydanej w sprawie XI U 803/10, w związku z zbadaniem przez biegłego neurochirurga w dniu 15.05.2011r., dopuszczenie dowodu z opinii, innego biegłego neurologa, z uwzględnieniem dokumentacji, złożonej w dniu 8.06.2017r. przez wnioskodawcę, gdyż, jak wynika z tej złożonej, w dniu 8.06.2017r., w postępowaniu w sprawie VIII U 565/17, dokumentacji – a są to: karty informacyjne Wojewódzkiej (...) z 22.02. (...). [k. 602] i z dnia 17.03.2017r. [k. 604] zlecenie zabiegów pielęgnarskich z dnia 20.03.2017r. [k. 603], informacje, zawarte w tej dokumentacji - dotyczą stanu zdrowia wnioskodawcy – z dalszego, po wydaniu zaskarżonej decyzji, okresu, które mogą być przedmiotem analizy Sądu w postępowaniu w sprawie, toczącej się – aktualnie VIII U 2059/17.

Sąd zważył co następuje:

odwołanie od decyzji z dnia 23.08.2013r. jest niezasadne.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony domaga się przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Zgodnie, zaś, z treścią art. 6 ust.1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku (Dz. U. z 2009 poz. 167 Nr 1322, z późn. zm.) o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje „renta z tytułu niezdolności do pracy”.

Natomiast w myśl art. 17, ust.1 cytowanej ustawy, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej, z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 z późn. zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- jest niezdolny do pracy całkowicie lub częściowo,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy
- oraz niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w pkt 3 art. 57 w/w ustawy, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Z kolei art. 57a tej Ustawy stanowi, iż warunek posiadania okresów składkowych i nieskładkowych nie jest wymagany od ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy jest spowodowana wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy.

B. Z. dochodzi świadczenia, do którego prawo jest uzależnione m.in. od stwierdzenia niezdolności do pracy.

Sąd zwraca uwagę, na okoliczność, przytoczoną przez Sąd Apelacyjny w Łodzi - że z opinii biegłych, wydanych [opinii – nie, biegłych] w sprawie VIII U 565/17, wynika, że, **wnioskodawca, na dzień wydania zaskarżonej decyzji [oraz na dzień wydania opinii przez biegłych] nie był, choćby częściowo – niezdolny do pracy.**

Z dokonanych ustaleń wynika, że, po stronie wnioskodawcy, brak przesłanki wystąpienia - niezdolności do pracy, spowodowanej wypadkiem przy pracy, zatem brak spełnienia ustawowej przesłanki – przyznania prawa do renty.

Natomiast - postępowanie w sprawie w sprawie VIII U 2059/17 czyli z odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 6.09.2017r. o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, nadal toczy się przed Sądem Okręgowym w Łodzi i nie zostało zakończone.

Brak, zatem, potrzeby formułowania – wniosku do ZUS, w tej kwestii.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd orzekł na podstawie & 2, & 19 w związku z & 12 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2013r. poz. 461) a także § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (DZ. U. z 2015 r., poz. 1801 tj.). – odwołanie wniesione 24.09.2013r.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.